Lieta Nr. C32255413/093714,
Lietvedības Nr.C-0937/9

Spriedums
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā 2014.gada 27.janvārī

Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese S. Strakše
ar tiesas sēdes sekretāru R. Kokinu,
atklātā tiesas sēdē izskatīja civillietu /pers. A/ maza apmēra prasībā pret /pers. B/ par parāda piedziņu. Tiesa

konstatēja:

2013.gada 22.martā /pers. A/ cēlusi tiesā maza apmēra prasību pret /pers. B/ parāda piedziņu, norādot, ka saskaņā ar 2012.gada 8.jūnija cesijas līgumu Nr.73-3411138, cesionārei /pers. A/ AS „Latvijas gāze" cedējusi /pers. B/ gāzes parādu LVL 302,77 apmērā. Saistību pamato 2008.gada 27.maija Dabasgāzes piegādes līgums Mājsaimniecības lietotājiem, saskaņā ar kuru atbildētāja uzņēmusies veikt maksājumus par dabasgāzi (2.1.2.punkts, 2.1.3.punkts), pie tam saskaņā ar 6.2.punktu atbildētāja ir atbildīga par saņemtās gāzes apmaksu līdz līguma izbeigšanai. Parāda apmēru pamato AS „Latvijas gāze" 2012.gada 30.maija izziņa no bilances 73-3411138, AS „Latvijas gāze" izrakstītie rēķini (4 eksemplāri) un prasītājas /pers. A/ samaksu apliecinošie dokumenti (4 eksemplāri). Atbildētāja norēķinus neesot veikusi.

Pamatojoties uz Civillikuma 1587.pantu, 1651.pantu, 1652.panta 3.punktu 1754.pantu, 1756.pantu, 1765.pantu, 1793.pantu, 1798.pantu, 1800.pantu, 1801.pantu un 2128.pantu, prasītāja lūdz tiesu piedzīt no atbildētājas parāda pamatsummu LVL 302,77 apmērā un likumiskos procentus LVL 10,30, kopā LVL 313,07, kā arī lūdz piedzīt tiesāšanās izdevumus, nosakot prasītājas tiesības par laiku līdz spieduma izpildei saņemt no atbildētājas likumiskos nokavējuma procentus 6 % apmērā gadā.

2013.gada 24.aprīlī tiesā saņemti atbildētājas rakstveida paskaidrojumi, kuros norādīts, ka prasību neatzīst. Paskaidro, ka prasības pieteikumam nav pievienoti pierādījumi cesijas līguma tiesiskumam. Norāda, ka atbildētājas noslēgtais īres līgums ticis lauzts 2008.gada 15.jūlijā, saskaņā ar izīrētāja un īrnieka vienošanos, kā arī pārtraukta gāzes padeve īrētajā objektā.

Tiesas sēdē prasītāja /pers. A/ prasību uzturēja uz prasības pieteikumā norādītajiem motīviem un pamatiem. Paskaidroja, ka iegādājusies nekustamo īpašumu /adrese A/, un ticis konstatēts, ka dzīvoklim Nr.37 ir gāzes parāds. Bijis nepieciešams noslēgt jaunu līgumu, bet AS „Latvijas gāze" jaunu līgumu slēdz tikai tad, ja ir nomaksāts iepriekšējais parāds. Tajā brīdī, kad prasītāja dzīvokli iegādājusies, tas bijis atbrīvot, tajā neviens nav dzīvojis. AS „Latvijas gāze" izsniegusi visus nepieciešamos dokumentus, kas apliecina parāda esamību, un prasītāja veikusi parāda samaksu LVL 302,77 apmērā. Nekāda pieņemšanas–nodošanas akta par to, kurā datumā atbildētāja būtu dzīvokli atbrīvojusi, nav ne prasītājas, ne AS „Latvijas gāze" rīcībā. Prasītājas rīcībā nav informācija, ka minētajā dzīvoklī būtu dzīvojušas kādas citas personas.

Atbildētājas pilnvarotais pārstāvis /pers. C/ tiesas sēdē prasību neatzina. Paskaidroja, ka pamats dabasgāzes piegādes līguma noslēgšanai ar AS „Latvijas gāze" bijis apakšīres līgums, jo bez šāda dokumenta nevar noslēgt dabasgāzes piegādes līgumu. Minētā līguma 3.1.punktā noteikts, ka līgums stājas spēkā tā parakstīšanas dienā un tiek noslēgts uz 3 mēnešiem. Līgums ticis noslēgts 2008.gada 22.maijā. Atbildētāja neapstrīd, ka noslēdza dabasgāzes piegādes līgumu.Izbeidzoties apakšīres līgumam, bija jāizbeidz arī dabasgāzes piegādes līgums, jo pēc analoģijas saskaņā ar Civillikuma 1549.pantu un 1550.pantu var uzskatīt, ka dabasgāzes piegādes līgums noslēgts ar nosacījumu. Ja būtu pagarinātas īres tiesības, tad arī turpinātos dabasgāzes piegādes līgums un tas būtu spēkā. Uzskata, ka tā ir AS „Latvijas gāze" tīši vai netīši pieļāvusi kļūdu, sastādot beztermiņa līgums.

Noklausījusies lietas dalībnieku paskaidrojumus, pārbaudījusi un izvērtējusi lietas materiālus, tiesa uzskata, ka prasība ir pamatota un apmierināma.

No 2008.gada 27.maija līguma par dabasgāzes piegādi mājsaimniecības lietotājiem Nr. 73-3411138, kas noslēgts starp AS „Latvijas gāze" un atbildētāju, redzams, ka prasītāja apņēmusies piegādāt un pārdot dabasgāzi pēc adreses /adrese B/, bet atbildētāja apņēmusies maksāt par gāzi atbilstoši Latvijas Republikas tiesību un normatīvajos aktos noteiktajiem tarifiem, nodokļiem un citiem maksājumiem, kādi ir spēkā gāzes piegādes brīdī, maksājumus veikt atbilstoši piegādātāja apstiprinātajiem metodiskajiem noteikumiem tarifu piemērošanai.

Lietā nav strīda par to, ka 2008.gada 27.maijā atbildētāja noslēgusi līgumu par dabasgāzes piegādi mājsaimniecības lietotājiem, un dzīvoklim Nr.37, /adrese/ ir tikusi piegādāta dabasgāze. Dabasgāzes piegādes līgums noslēgts ar atbildētāju kā dzīvokļa īrnieci, pamatojoties uz viņas noslēgto īres līgumu.

Atbildētāja norādījusi, ka dzīvokli /adrese B/, lietojusi, pamatojoties uz 2008.gada 22.maijā noslēgto apakšīres līgumu, kurš noslēgts uz noteiktu laiku – 3 mēnešiem.

Lietā nav iegūti pierādījumi atbildētājas apgalvojumam, ka apakšīres līgums ticis izbeigts 2008.gada vasarā un ka kopš minētā laika viņa dzīvokli nav lietojusi. Tāpat nav iegūti pierādījumi, ka atbildētāja būtu informējusi AS „Latvijas Gāze" par līguma izbeigšanu, dzīvesvietas maiņu un būtu lūgusi izbeigt noslēgtā dabasgāzes piegādes līguma darbību, ko atbildētāja faktiski nav arī apstrīdējusi. Tas apstāklis vien, ka lietas materiāliem pievienotais 2008.gada 22.maija Dzīvojamās telpas apakšīres līgums noslēgts uz 3 mēnešiem, neliecina, ka pēc noteiktā termiņa izbeigšanās atbildētāja nebūtu turpinājusi izmantot minēto dzīvokli, patērējot dzīvoklim piegādāto dabasgāzi.

AS „Latvijas gāze" ir piegādājusi dabasgāzi uz atbildētājas dzīvesvietu /adrese/, Rīgā, ko apliecina dabasgāzes piegādes līgums mājsaimniecības lietotājiem un izziņa no bilances 73-3411138. Savukārt atbildētāja savas saistības pret AS „Latvijas gāze" nav izpildījusi, nav savlaicīgi veikusi samaksu par piegādāto un patērēto dabasgāzi, kā arī nav paziņojusi piegādātājam, ka pēc adreses /adrese B/, nedzīvo un vēlas izbeigt līguma darbību.

No lietas materiāliem pievienotās AS „Latvijas gāze" izziņas no bilances 73-3411138 redzams, ka objektā /adrese/, par periodu no 2008.gada 22.maija līdz 2012.gada 24.maijam aprēķinātā maksa par patērēto dabasgāzi sastāda LVL 302,77 apmērā.

Līdz ar to tiesa atzīst, ka atbildētājai ir pienākums veikt samaksu par strīdus laika periodā /adrese/, piegādāto un patērēto dabasgāzi.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 93.panta pirmo daļu katrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus. Prasītājam jāpamato savu prasījumu pamatotība. Atbildētājam jāpamato savu iebildumu pamatotība.

Atbildētāja nav iesniegusi pierādījumus par to, ka parāda summu viņa būtu samaksājusi.

Civillikuma 1587.pants nosaka, ka tiesīgi noslēgts līgums uzliek līdzējam pienākumu izpildīt apsolīto, un ne darījuma sevišķais smagums, ne arī vēlāk radušās izpildīšanas grūtības nedod vienai pusei tiesību atkāpties no līguma, kaut arī atlīdzinot otrai zaudējumus.

No 2012.gada 8.jūnija cesijas līguma Nr.73-3411138 kopijas redzams, ka AS „Latvijas gāze" cedējusi prasījuma tiesības pret /pers.B/ LVL 302,77 apmērā prasītājai /pers. A/.

Saskaņā ar Civillikuma 1793.panta 3.punktu prasījumi var pāriet no agrākā kreditora uz jaunu ar cesiju, kura notiek pēc tiesiska darījuma, vienalga, vai kreditors to noslēdzis uz likumiska pienākuma pamata, vai labprātīgi. Savukārt Civillikuma 1798.pants nosaka, ka par cesijas priekšmetu var būt visādi prasījumi, vienalga, vai tie izriet no līguma, vai no neatļautas darbības, starp tiem arī tādi, kuriem vēl nav iestājies termiņš, kā arī nosacīti un pat nākami, un nedroši.

Saskaņā ar Civillikuma 1801.pantu cesijas līgumu starp prasījuma atdevēju kreditoru (cedentu) un to personu, kam to atdod (cesionāru), var noslēgt jebkādā formā. Parādnieka piekrišana, pret kuru prasījums vērsts, nav vajadzīga, un cesija ir spēkā, pat ja viņš neko par to nezina.

Saskaņā ar Civillikuma 1805.pantu cesionārs var no cesijas brīža darboties ar kreditora tiesībām un uz šā pamata rīkoties ar prasījumu, cedēt to savukārt citam un izlietot to pret parādnieku.

No lietas materiālie pievienotajiem maksājumu uzdevumiem redzams, ka prasītāja /pers. A/ veikusi samaksu AS „Latvijas gāze" par /pers. B/ parādu saskaņā ar 2012.gada 8.jūnija cesijas līgumu: 2012.gada 11.jūnijā LVL 100,87 apmērā, 2012.gada 4.augustā LVL 67,30 apmērā, 2012.gada 19.jūlijā LVL 67,30 apmērā un 2012.gada 26.augustā LVL 67,30 apmērā, kopā LVL 302,77 apmērā.

Saskaņā ar Civillikuma 1753. pantu ar procentiem jāsaprot tā atlīdzība, kas dodama par kādas naudas summas vai citu atvietojamu lietu lietošanas atvēlējumu vai kavējumu, samērā ar viņu daudzumu un lietošanas ilgumu.

Saskaņā ar Civillikuma 1757. pantu, ja procentu apmērs nav noteikts, tad atzīstams, ka klusējot pieņemti likumiskie procenti.

Saskaņā ar Civillikuma 1759. panta 1. punktu procenti jāmaksā, arī bez noteiktas norunas, uz likuma pamata, par katru parāda samaksas nokavējumu, kaut arī parāds pats par sevi būtu bezprocentīgs; šādus procentus sauc par nokavējuma procentiem.

Ievērojot to, ka atbildētāja ir pieļāvusi samaksas termiņa nokavējumu, tiesa uzskata, ka viņai ir pienākums maksāt prasītājai likumiskos nokavējuma procentus saskaņā ar Civillikuma 1759. panta 1. punktu.

No prasības pieteikumā ietvertā aprēķina izriet, ka likumiskie nokavējuma procenti par laika periodu no 2012. gada 26.augusta līdz 2013. gada 20. martam sastāda LVL 10,30.

Ņemot vērā iepriekš minēto, tiesa uzskata, ka prasība ir apmierināma, piedzenot no atbildētājas par labu prasītājai parādu par patērēto dabasgāzi EUR 430,80 (LVL 302,77) un likumiskos nokavējuma procentus EUR 14,66 (LVL 10,30).

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus.

Līdz ar to no atbildētājas par labu prasītājai piedzenami tiesas izdevumi - samaksātā valsts nodeva par prasības pieteikumu EUR 71,14 (LVL 50) un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi EUR 4,70 (LVL 3,30).

Civilprocesa likuma 195.pants nosaka, ka, taisot spriedumu par naudas summas piedziņu, tiesa norāda prasītāja tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt procentus, minot arī to apmēru. Tādējādi tiesa atzīst, ka prasītājai nosakāmas tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt no atbildētāja likumiskos procentus 6% gadā no nenomaksātās piedzenamās, jo saskaņā ar Civillikuma 1765.pantu gadījumos, kad likums noteic aprēķināt likumiskos procentus, tas nolikts pa seši no simta gadā.

Pamatojoties uz iepriekš minēto un saskaņā ar Elektroenerģijas tirgus likuma pārejas noteikumu 9.punktu, Civillikuma 1587.pantu, 1765.pantu, Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu, 93. panta pirmo daļu, 156.panta pirmo daļu, 193.pantu, 195.pantu, 204.^{1}pantu,

tiesa

nosprieda:

Prasību apmierināt.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, par labu /pers. A/, personas kods /personas kods/, parādu EUR 430,80 (četri simti trīsdesmit *euro* astoņdesmit centus (LVL 302,77)), likumiskos procentus par laika periodu no 2012. gada 26.augusta līdz 2013. gada 20. martam EUR 14,66 (četrpadsmit *euro* sešdesmit sešus centus (LVL 10,30)) un tiesas izdevumus – valsts nodevu EUR 71,14 (septiņdesmit vienu *euro* četrpadsmit centus (LVL 50)) un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus EUR 4,70 (četrus *euro* septiņdesmit centus (LVL 3,30)), kopā piedzenot EUR 521,30 (pieci simti divdesmit vienu *euro* trīsdesmit centus (LVL 366,37)).

Noteikt /pers. A/, personas kods /personas kods/, tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, likumiskos procentus 6% (sešu procentu) apmērā gadā no nenomaksātās pamatparāda summas EUR 430,80 (četri simti trīsdesmit *euro* astoņdesmit centi (LVL 302,77)).

Noteikt /pers. B/termiņu sprieduma labprātīgai izpildei 10 (desmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt kasācijas kārtībā 30 dienu laikā LR Augstākās tiesas Civillietu departamentam, iesniedzot kasācijas sūdzību Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesā.

Tiesnese S.Strakše